

Minta Leppälä & Eeva Savikoski

**MUISTIKAVERITOIMINNAN KUVAUS OPISKELIJARYHMÄN
KOKEMANA KOKKOLASSA**

**Opinnäytetyö
CENTRIA-AMMATTIKORKEAKOULU
Sosiaalialan koulutusohjelma
Lokakuu 2020**

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Centria-ammattikorkeakoulu	Aika Lokakuu 2020	Tekijä/tekijät Eeva Savikoski ja Mintta Leppälä
Koulutusohjelma Sosiaaliala		
Työn nimi MUISTIKAVERITOIMINNAN KUVAUS OPISKELIJARYHMÄN KOKEMANA KOKKOLASSA		
Työn ohjaaja Anne Jaakonaho	Sivumäärä 23+ 7	
Työelämäohjaaja Centria-ammattikorkeakoulun sosiaalialan tiimi		
<p>Opinnäytetyö toteutettiin projektimuotoisena opinnäytetyönä. Työn tilaajana oli Centria-ammattikorkeakoulun sosiaali- ja terveysalan tiimi. Muistikaveritoiminnan kuvaus opiskelijaryhmän kokemana Kokkolassa -projekti toteutettiin yhteistyönä Keski-Pohjanmaan Muistiluotsin, Soite/Keski-Pohjanmaan sosiaali- ja terveyspalvelukuntayhtymän senioriasumisen yksikkö Kuusikummun ja Centria-ammattikorkeakoulun kanssa.</p> <p>Opinnäytetyön tarkoituksena oli kartoittaa yhteistyöprojektin kokemuksia opiskelijaryhmän kokemana. Projektin toiminnalliset osuudet olivat osa sosionomiopiskelijoiden palveluohjauksen opintojaksoa, jonka toteutuksessa oli mukana 32 toisen vuoden sosionomiopiskelijaa. Opinnäytetyö koostui neljästä interventiosta, jotka olivat aloituspalaveri/koulutuspäivä, vierailupäivät, asiakaspalautteet sekä arviointi- ja kehittämispäivä. Interventiot toteutettiin kevään 2019 aikana.</p> <p>Asiakaspalautteista kävi ilmi, että muistisairaat sekä heidän omaisensa kokivat toiminnan mielekkääksi ja tarpeelliseksi. Suurin osa vastaajista osallistuisi muistikaveritoimintaan uudestaan. Yhteisessä arviointipäivässä tulleiden palautteiden perusteella myös opiskelijat kokivat toiminnan olleen onnistunutta.</p> <p>Projektista on opittu monialaisen yhteistyön työn merkitys ja tärkeys. Projekti on opettanut tunnistamaan omia vahvuuksia ja heikkouksia, joita on päästy työstämään opinnäytetyöprosessin aikana.</p>		
Asiasanat monialainen yhteistyö, Muistikaveri, muistiperhe, muistisairas, palveluohjaus		

ABSTRACT

Centria University of Applied Sciences	Date October 2020	Author Minta Leppälä & Eeva Savikoski
Degree programme Bachelor of Social Services		
Name of thesis DESCRIBING THE STUDENT GROUP EXPERIENCE OF THE MEMORY FRIEND ACTIVITY IN KOKKOLA		
Instructor Anne Jaakonaho	Pages 23 + 7	
Supervisor Social services team of Centria University of Applied Sciences		
<p>The thesis was conducted as project work. The thesis was commissioned by the Social services team of Centria University of Applied Sciences, conducted in co-operation with the Central Ostrobothnia department of Muistiluotsi, Soite, the Central Ostrobothnia Association of Social and Health Services, and sheltered housing Kuusikumpu.</p> <p>The purpose of the thesis was to describe the Memory friend activity from students' perspectives. The functional parts of the project were part of the case management course, which involved 32 second-year Bachelor of Social Services students. The thesis consists of four interventions, which are a start-up meeting / training day, visit dates, customer feedback, and an evaluation and development day. The interventions were implemented during the spring of 2019.</p> <p>Based on the feedback received during the joint assessment day, the students also felt that the activity had been successful. Client feedback was collected during the last visits to develop operations. The feedback from the clients showed that the clients and their relatives found the Memory friend activity meaningful and necessary. Most of the respondents would participate in this activity again.</p> <p>The project has taught the importance of diversified work. The project has taught how to identify own strengths and weaknesses, that have been developed during this thesis work.</p>		
Key words case management, cross-sectoral cooperation, memory disorder, Memory friend		

KÄSITTEIDEN MÄÄRITTELY

Monialainen yhteistyö

Monialainen yhteistyö koostuu eri hallinnon- ja tieteenalojen ammattilaisten toiminnasta. Se voi koostua muun muassa eri koulutusalojen ja ammattiryhmien jäsenistä, asiakkaista, opiskelijoista sekä muista yhteistyökumppaneista. (Perälä, Hietanen-Peltola, Halme, Kanste, Pelkonen, Peltonen, Huurre, Pihkala & Heiliö 2015, 60–68.)

Muistikaveri

Sosionomiopiskelija, joka toteuttaa muistikaveritoimintaa opinnäytetyöprojektissämme.

Muistiperhe

Muistiperhe tarkoittaa tässä opinnäytetyössä muistisairasta asiakasta ja hänen omaisiaan.

Muistisairas

Tarkoittaa tässä opinnäytetyössä muistisairasta ihmistä, joka on mukana muistikaveritoiminnassa. Opinnäytetyössämme käytämme muistisairaasta myös nimeä asiakas.

Palveluohjaus

Palveluohjaus on asiakastyötä, jonka tavoitteena on elämänhallinnan ja hyvän arjen vahvistaminen. Palveluohjauksessa asiakkaan henkilökohtaiset tavoitteet ja toiveet ovat työskentelyn keskiössä. Palvelujärjestelmä tukee asiakkaan henkilökohtaisia tavoitteita. Palveluohjauksen tarkoituksena on vähentää ammattilaisten päällekkäistä työskentelyä. (Suomen palveluohjausyhdistys SPO ry.)

TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
KÄSITTEIDEN MÄÄRITTELY
SISÄLLYS

1 JOHDANTO	1
2 MUISTIKAVERIROJEKTIN KESKEISTÄ TIETOPERUSTAA.....	2
2.1 Palveluohjaus muistikaveriprojektissa	2
2.2 Osallisuus Muistikaveriprojektissa	3
2.3 Monialainen yhteistyö Muistikaveriprojektissa	4
2.4 Senioriasuminen Muistikaveriprojektissa	5
3 MUISTIKAVERIPROJEKTIN KUVAUS JA TOTEUTUS	6
3.1 Aloituspalaveri/koulutuspäivä	6
3.2 Vierailukäynnit.....	7
3.3 Arviointi- ja kehittämispäivä	9
4 MUISTIKAVERIPROJEKTIN KESKEISET TULOKSET.....	12
5 MUISTIKAVERIPROJEKTIN ARVIOINTI.....	16
5.1 Suunnitelman arviointi	16
5.2 Toteutuksen arviointi.....	16
5.3 Koko projektin arviointi.....	17
6 POHDINTA	20
LÄHTEET	22
LIITTEET	
KUVIOT	
KUVIO 1. Muistikaveriprojektin päätehtävien toteutus	6
TAULUKOT	
TAULUKKO 1. Projektin budjetti.....	19

1 JOHDANTO

Muistikaveritoiminnan kuvaus opiskelijaryhmän kokemana Kokkolassa -projekti on toiminnallinen projektiopinnäytetyö, jonka tilaajana toimi Centria-ammattikorkeakoulun sosiaali- ja terveystieteiden tiimi. Opinnäytetyön tarkoituksena oli kartoittaa yhteistyöprojektin kokemuksia opiskelijaryhmän kokemana. Yhteistyökumppaneina projektissa toimivat Keski-Pohjanmaan Muistiluotsi, Soite/Keski-Pohjanmaan sosiaali- ja terveystieteiden keskeisten yksiköiden Kuusikumpu ja Centria-ammattikorkeakoulu. Projektin käytännön osuudet toteutettiin Centria-ammattikorkeakoululla ja sosiaali- ja terveystieteiden keskeisten yksiköissä Kuusikummussa.

Projektiopinnäytetyömme koostui neljästä interventiosta, joista ensimmäinen oli aloituspalaveri/koulutuspäivä, jossa yhteistyötahot kokoontuivat Centria-ammattikorkeakoululla, missä opiskelijat saivat tietoa projektin kulkuun liittyen. Toisena interventioiden kokonaisuutena projektissa olivat vierailupäivät, joita opiskelijat eli muistikaverit toteuttivat kymmenen viikon ajan. Vierailupäivien tavoitteena oli tarkastella asiakkaan hyödyntämiä palveluita. Kolmantena interventiona olivat asiakaspalautteet, joiden avulla kerättiin palautetta muistisairailta ihmisiltä ja heidän omaisiltaan toiminnan kehittämistä varten. Neljäs interventio oli arviointi- ja kehittämispäivä, jossa yhteistyötahot kokoontuivat yhteen arvioimaan projektin toteutumista ja kuinka toimintaa voisi jatkossa kehittää.

Tässä opinnäytetyöraportissa avaamme opinnäytetyöprosessiamme ja kerromme sen suunnittelusta, keskeisestä tietoperustasta, käytännön osuudesta sekä arvioimme projektin toteutumista. Lopuksi avaamme sosiaalialan kompetenssien kautta opinnäytetyön tekemistä.

”Muistikaveritoiminnan kuvaus opiskelijaryhmän kokemana Kokkolassa -projekti” on kirjallisen opinnäytetyömme nimi, ja jatkossa, kun tekstissä mainitaan projekti tai muistikaveriprojekti, sillä tarkoitetaan juuri kyseistä Muistikaveritoiminnan kuvaus opiskelijaryhmän kokemana Kokkolassa -projektiä.

2 MUISTIKAVERIROJEKTIN KESKEISTÄ TIETOPERUSTAA

Seuraavissa alaluvuissa käsitellään Muistikaveriprojektin keskeistä tietoperustaa.

2.1 Palveluohjaus muistikaveriprojektissa

Palveluohjausta määritellään usealla eri tavalla, mihin vaikuttaa esimerkiksi se, mistä asiakasryhmästä puhutaan. Palveluohjausta voidaan ajatella esimerkiksi asiakkaan tarpeista ja voimavaroista lähtevänä työtapana. Palveluohjauksen alkuvaiheessa tuetaan asiakasta löytämään mahdollisuuksia, jotka edistävät toimintakyvyn säilymistä ja luovat edellytyksiä kotona asumiselle. Kun asiakkaan palveluntarve kasvaa, hänen kanssaan tehdään henkilökohtainen hoito- ja palvelusuunnitelma sovittaen asiakkaan tarvitsemia palveluita yhdeksi kokonaisuudeksi. Olennaista on, että palvelut toimivat joustavasti ja palvelutarpeen muutoksiin reagoidaan nopeasti, kun tuetaan ihmisten kotona asumista. (Ahonen 2016, 27.)

Palveluohjauksessa pyritään toimimaan seuraavien periaatteiden mukaisesti: Yksi kontakti käynnistää prosessin, asiointi on helppoa, tuen ja palvelujen tuottajaverkosto on laaja, sähköinen asiointi on mahdollistettu sekä palvelut tuotetaan pääosin asiakkaan lähellä. Asiakkaan ei tarvitse itse olla perillä siitä, mistä mitään palvelua haetaan. Tavoitteena on, että yhden yhteydenoton avulla asiakas on palvelun piirissä ja häntä neuvotaan erilaisiin tukimuotoihin, hänen tilanteensa selvitetään sekä häntä tuetaan erilaisten tukien hakemisessa. (Sosiaali- ja terveysministeriö 2017, 19.)

Tavoitteena palveluohjauksessa on asiakkaan elämänlaadun parantuminen. Asiakkaan omia voimavaroja pyritään hyödyntämään hänen elämänsä haastekohdissa. Omien voimavarojen hyödyntämisellä tarkoitetaan sitä, että palveluohjauksen keinoin tuetaan asiakasta ottamaan käyttöön hänen olemassa olevia taitoja ja voimavaroja. Palveluohjauksessa pyritään saamaan asiakkaan toiminnassa ja ajattelussa tapahtumaan muutoksia, jotka hyödyttävät häntä toimimaan omien voimavarojen ja taitojen varassa. (Suomen palveluohjausyhdistys SPO ry.)

Palveluohjaus nähdään moniammatillisena tiimityönä, jonka oikeanlaisessa toteuttamisessa vaaditaan kykyä ottaa apua vastaan tarvittaessa muilta ammattilaisilta sekä edellytystä ymmärtää erilaisia sosiaali- ja terveysalan perinteitä. Palveluohjauksen näkökulmasta sosiaali- ja terveydenhuollon kokonaisuuden

tulee olla integroitunutta ja tiivistä. Ikäihmisten valinnanmahdollisuudet ja itsemääräämisen edistäminen ja tukeminen sekä ennaltaehkäisevä toiminta korostuvat palveluohjauksessa. (Mäkelä, Niemelä, Noro & Vähäkangas, 2017.)

2.2 Osallisuus Muistikaveriprojektissa

Osallisuus voidaan kokea osallisuutena päätöksenteossa, informaation saamisella, toiveiden ja mielipiteiden huomioonottamisella sekä ikääntyneiden huomioimisella palveluiden suunnittelussa (Kailio & Haimi-Liikkanen 2014, 9). Ihminen, joka on osallinen, on saanut kokea olevansa merkityksellinen osa jotain kokonaisuutta. Hän on tullut kuulluksi omana itsenään ja saa vaikuttaa yhteisiin asioihin sekä oman elämänsä kulkuun. Kun tarkoituksena on edistää osallisuutta, tulisi noudattaa esimerkiksi seuraavia osallisuuden edistämisen periaatteita; asiakkaan kanssa etsitään yksilöllisiä ratkaisuja, yksinäiset ihmiset löydetään ja otetaan mukaan toimintaan, otetaan asiakas mukaan palvelun tai toiminnan kehittämiseen, asiakas saa yhteyksiä muihin ihmisiin sekä arvostusta ja kiitosta sekä asiakas pääsee nauttimaan toiminnasta ja yhteisestä hyvästä. (Terveystieteiden tutkimuskeskus 2020.)

Muistikaverit toimivat muistisairaana ihmisen ehdoilla, joten muistisairaana osallisuus huomioitiin vierailukäyntien sisältöjen suunnittelussa. Muistikaverit suunnittelivat yhdessä muistisairaana kanssa, mitä toimintoja vierailukäynneillä tehdään. Muistisairaiden osallisuus huomioitiin myös toiminnan kehittämisessä heiltä kerätyn palautteen kautta. Muistisairailta asiakkailta ja heidän omaisiltaan kerättiin palautetta, joissa he pääsevät osallisiksi toiminnan kehittämiseen jatkossa.

Osallisuus ilmenee yksilötasolla kokemuksesta, kun ihminen saa tuntea kuuluvansa ryhmiin tai yhteisöihin, jotka ovat itselle merkityksellisiä. Osallisuus yhteisössä ilmenee arvostuksena, luottamuksena sekä mahdollisuuksina vaikuttaa yhteisön sisällä. Yhteiskunnallisella tasolla osallisuus tarkoittaa oikeuksien ja mahdollisuuksien toteutumista. Kokemukset siitä, että voi antaa toiselle jotain sekä itsensä kokeminen merkityksellisenä ja tarpeellisenä ovat edellytyksiä osallisuuden kokemukselle. (Raivio 2018, 32, 28.)

Osallisuus tarkoittaa arviointityössä esimerkiksi sitä, että arvioinnissa huomioidaan asiakkaiden mielipiteet ja otetaan heidät mukaan kehittämistyöhön. Osallisuus on informaation antamista ja saamista, osallistumista tai voimaantumista sekä konsultointia. Erilaisten kyselyjen, mielipiteiden selvittämisen ja tiedon jakamisen kautta voidaan antaa informaatiota asiakkaalle. Konsultointi tarkoittaa osallisuuden näkökulmasta asiakkaiden näkemysten huomioimista muun muassa palveluiden arvioinnissa.

Mielipiteiden selvittämiseen voidaan käyttää esimerkiksi asiakastyytyväisyyskyselyä. (Lääperi 2013, 89.)

2.3 Monialainen yhteistyö Muistikaveriprojektissa

Monialainen yhteistyö voidaan määritellä eri hallinnon- ja tieteenalojen yhteen kokoavana ja ylittävänä toimintana. Yhteistyö voi koostua eri koulutusalojen ja ammattiryhmien edustajista, asiakkaista, opiskelijoista ja yhteistyökumppaneista. (Arkimaa 2018, 14.) Monialaisessa yhteistyössä tarvitaan yhteiset tavoitteet ja yhtenäiset toimintatavat (Perälä, Hietanen-Peltola, Halme, Kanste, Pelkonen, Peltonen, Huurre, Pihkala & Heiliö 2015, 68). Monialainen yhteistyö tässä projektiopinnäytetyössä tarkoittaa koulun, yhteistyökumppaneiden ja muistisairaiden kanssa tehtävää yhteistyötä.

Monialaisessa yhteistyössä ensisijaisena asiana on asiakaslähtöisyys. Siinä edellytetään yhteistä tahtotilaa ja jaetaan tietoa toimijoiden kesken, päämääränä yhteinen tavoite. (Tuulensalo, Kumpulainen, Kekkonen 2017, 14.) Monialaisessa työskentelyssä osallisuus on vahvasti mukana, ja se vahvistaa johonkin kuulumisen tunnetta. Monialaista yhteistyötä edistää luottamuksellinen ja kunnioittava ilmapiiri, asiantuntijuuden rajojen tunnistaminen ja niiden ylittäminen sekä yhteinen aika keskusteluun ja reflektointiin. (Helander & Pukkila 2016.)

Monialaisen työorientaation monet ammattilaiset saavat jo koulutusvaiheessa. Sosiaalialan ammattikorkeakoulun osaamiskuvauksessa mainitaan, että sosionomi (AMK) tuntee sosiaaliturvan ja hyvinvointijärjestelmän niin julkisen, yksityisen kuin kolmannen sektorin osalta. Sosionomit soveltavat yhteen palveluita ottaen huomioon asiakkaan tarpeet. Sosionomi (AMK) toimii sosiaalialan asiantuntijana monialaisessa yhteistyössä toisten toimijoiden kanssa. (Helminen 2017, 7–8.)

Voidakseen vastata asiakkaan tuen ja avun tarpeisiin tarvitaan monialaista yhteistyötä. Tätä tarvitaan myös, kun halutaan asiakkaan tilanteesta ja tarpeista kokonaiskuva. Yhteistyön onnistuminen vaatii, että osapuolet perehtyvät toistensa ammatillisiin työkäytäntöihin ja lähtökohtiin. Monialaiseen yhteistyöhön osallistuneiden tulee sisäistää, miten jokaisen osallistujan panos vaikuttaa kokonaisuuteen sekä mikä rooli toimijoilla on asiakastyön eri vaiheissa. Yhteistyö edellyttää osapuolten arvostamista, toisten asiantuntijuusalueiden hyödyntämistä, tiimityötä ja verkostoitumistaitoja. (Helminen 2017, 7–8)

Monialaisen yhteistyön hyödyt jäävät hyödyntämättä, jos yhteistyön kaikki osapuolet eivät jaa yhteistä ymmärrystä. Tärkeää on, että ammattilaisten lisäksi asiakas ja hänen omaisensa ovat ammattilaisen tavoin mukana suunnittelemassa, toteuttamassa sekä arvioimassa yhteistyön sovittuja käytäntöjä. Monialainen yhteistyö tuo mukanaan omat haasteensa. Haasteena voidaan pitää yhteisen työtteen sekä yhteisten palvelutarpeiden jäsentämiskriteerien löytyminen asianomaisten kesken. Haasteen voi myös muodostaa se, miten asiakas ja hänen läheisensä ymmärtävät palvelutarpeiden arvioinnissa käytettävät kriteerit ja miten asiakkaan ja hänen läheisensä osallisuutta edistetään suunnittelussa ja toteutuksessa. Asiakas ei ole ”vain asiakas” sosiaali- ja terveydenhuollon palveluissa, vaan hän on aktiivinen toimija, yksi tiimin jäsen monialaisessa yhteisössä. (Helminen 2017, 21–27.)

2.4 Senioriasuminen Muistikaveriprojektissa

Muistikaveriprojekti tehtiin Kuusikummun senioriasumisen yksikössä muistisairaille asukkaille. Kuusikummun palvelutalo on Keski-Pohjanmaan sosiaali- ja terveyspalvelukuntayhtymään kuuluva yhteisöllinen asumismuoto, joka on suunnattu ikääntyneille ihmisille. Muistikaveriprojektin kohderyhmänä toimii osa Kuusikummun palvelutalossa asuvista asukkaista, joilla on muistisairaus. Senioriasuminen määritellään kodin ja ympärivuorokautisen hoivan välimuodoksi, jonka yksi tärkeä ominaisuus on yhteisöllisyys. Senioriasumisessa asutaan vuokra-asunnossa, jossa voi asua ilman palveluita tai saada tukipalveluita ja kotihoidon palveluita. (Sydänmettä 2019, 12.)

Senioriasumisen yksikössä osalla Muistikaveritoimintaan osallistuvista asukkaista oli käytössä kotihoidon palvelut. Kotihoidon käynnit ovat ennalta suunniteltuja, mikä oli otettava huomioon vierailukäyntejä suunniteltaessa. Senioriasumisen yksikössä toteutettiin viriketoimintaa, ja osalla asukkaista oli esimerkiksi saunavuorot. Nämä erilaiset asiakkaiden arjessa tapahtuvat toiminnot tuli myös ottaa huomioon vierailukäyntien ajankohtia suunniteltaessa.

3 MUISTIKAVERIPROJEKTIN KUVAUS JA TOTEUTUS

Toteutimme muistikaveriprojektin käytännön osuuden kevään 2019 aikana päätehtävien mukaisesti. Projektin päätehtäviä olivat aloituspalaveri/koulutuspäivä yhteistyökumppaneiden kanssa, toiminnalliset interventiot eli vierailupäivät, asiakaspalautteet sekä arviointi- ja kehittämispäivä yhteistyökumppaneiden kanssa (KUVIO 1).

KUVIO 1. Muistikaveriprojektin päätehtävien toteutus

3.1 Aloituspalaveri/koulutuspäivä

Tämän muistikaveriprojektin ensimmäisessä päätehtävässä järjestettiin opiskelijoiden ja yhteistyökumppaneiden kesken koulutuspäivä, jossa opiskelijoille kerrottiin Muistikaveritoiminnan periaatteet. Koulutuspäivä sisälsi yleisen esittelyn Muistikaveritoiminnasta, teoriaa muistisairauksista, vinkkejä muistisairaanhoidon kohtaamiseen sekä yleisiä

toimintaohjeita liittyen Muistikaveritoimintaan. Yleisen esittelyn Muistikaveritoiminnasta opiskelijoille piti muistiasiantuntija/vapaaehtoistoiminnan koordinaattori Muistiluotsista.

Muistipotilaan hoitopolusta Keski-Pohjanmaalla sekä muistisairauksista ja toimintakyvystä piti esittelyn muistikoordinaattori Soitesta. Koulutuspäivän aikana muistiasiantuntija ja vapaaehtoistoiminnan koordinaattori antoi opiskelijoille neuvoja muistisairaahan kohtaamiseen ja jakoi erilaisia materiaaleja kohtaamista varten. Koulutuspäivän tavoitteena oli antaa opiskelijoille tietoa muistisairaahan ihmisen kohtaamisesta, sillä useimmilla opiskelijoilla ei ollut aikaisempaa kokemusta työskentelystä tai kohtaamisesta muistisairaiden kanssa. Opiskelijat toimivat pareittain, ja heille annettiin omien muistiperheiden yhteystiedot. Koulutuspäivän lopuksi muistikaveriprojektissa mukana olleet opettajat kävivät läpi yleisiä ohjeita liittyen sairassoissaoloihin ja muihin käytännön asioihin.

Koulutuspäivään osallistuivat yhteistyökumppanit, joita olivat Kuusikummun palvelutalon palveluesimies, muistikoordinaattori ja muistiasiantuntija/vapaaehtoistoiminnan koordinaattori, sosionomiopiskelijaryhmä, joka toimi muistikavereina sekä muistikaveriprojektissa mukana olleet opettajat. Koulutuspäivä järjestettiin Centria-ammattikorkeakoululla keskiviikkona 16.1.2019 klo 8.00–12.00.

3.2 Vierailukäynnit

Tämän muistikaveriprojektin toiminnallisia interventioita eli vierailukäyntejä oli suunniteltu yhteensä kymmenen, jotka sijoituivat 2019 alkuvuoden viikoille 3–15. Vierailukäynteihin osallistui 32 toisen vuoden sosionomiopiskelijaa. Heidät jaettiin pareihin vierailukäyntejä varten, eli pareja oli yhteensä 16. Asiakkaita osallistui Muistikaveritoimintaan yhteensä 16, joista 11 oli Kuusikummun asukasta ja viisi kotona asuvaa asiakasta. Muistikaverit jaettiin pareihin aloituspalaveri ja koulutuspäivän aikana, jolloin Keski-Pohjanmaan Muistiluotsi, Soite/Keski-Pohjanmaan sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskuksen senioriasumisen yksikkö Kuusikummun edustajat antoivat muistikavereille tarvittavat tiedot omasta muistiperheestä. Muistikaverit pääsivät vaikuttamaan tulevaan asiakkaan valintaan kertomalla omista harrastuksista ja mielenkiinnonkohteista. Tällä pyrittiin löytämään muistikavereille ja muistisairaille yhteistä tekemistä ja keskustelun aiheita.

Vierailukäyntien toteutus kuvataan tarkemmin yhden opiskelijaparin näkökulmasta, joka vieraili Kuusikumman asukkaan luona. Näiden vierailukäyntien tavoitteena oli tarkastella asiakkaan hyödyntämiä palveluita. Tämän Muistikaveriprojektin tuloksissa on otettu huomioon vain Kuusikummun muistiperheiden asiakaspalautteet.

Ensimmäinen vierailukäynti sovittiin yhteisesti aloituspalaverin yhteydessä. Ensimmäisellä vierailukerralla 22.1.2019 kokoonnuimme kaikki yhdessä Kuusikummun ruokasalissa, jossa yhteistyökumppanimme Kuusikummusta esittelivät Muistikaveritoimintaan osallistuville asiakkaille sosionomiopiskelijat eli muistikaverit. Ensimmäisen vierailukäynnin tavoitteena oli tutustua omaan muistiperheeseen ja kartoittaa muistisairaana mielenkiinnonkohteita ja mahdollisia harrastuksia.

Vierailukäynnit sisälsivät erilaisia toimintoja muistisairaana toiveiden mukaisesti. Kymmenen viikon aikana keskustelimme asiakkaan asunnolla muun muassa hänelle tärkeistä asioista, kuten hänen elämästään, harrastuksistaan ja arjestaan. Näiden keskustelujen pohjalta saimme tietoa asiakkaan toimintakyvystä, mielenkiinnonkohteista sekä siitä, mitä palveluita asiakas tällä hetkellä hyödyntää. Asiakkaamme oli kertonut, että ei ole pitkään aikaan tehnyt käsitöitä, joten mahdollistimme tämän asiakkaalle ja kudoimme yhdessä vierailukäynnin ajan samalla keskustellen.

Kevättalven vaihtelevan sään vuoksi vierailukäynnit sijoituivat asiakkaan asunnolle ja Kuusikummun yleisiin tiloihin. Hyödynsimme Kuusikummun yhteistä ohjelmaa ja kävimme erään vierailukäynnin aikana laulamassa Kuusikummun ruokasalissa muiden asukkaiden kanssa, kun siellä oli ulkopuolinen toimija vetämässä yhteistä laulutuokiota. Tutustuimme asiakkaan kanssa Kuusikummun kirjastoon, jossa asiakas ei kertomansa mukaan ollut aikaisemmin käynyt. Kaikki toiminnat toteutettiin asiakkaan mielenkiinnonkohteiden ja keskusteluissa nousseiden aiheiden mukaisesti. Bingon pelaaminen nousi useamman kerran keskusteluissa esille, joten otimme käynnille bingokoneen mukaan, jota pelasimme useamman kierroksen asiakkaan asunnolla. Asiakkaamme syntymäpäivä sijoittui vierailukäyntien aikoihin, jolloin sovimme vierailukäynnin syntymäpäivälle ja juhlimme asiakasta kahvitellen.

Jokainen vierailukäynti aloitettiin keskustelulla, mistä ja mitä varten olemme paikalla, koska asiakas ei muistanut, mitä olimme edellisellä kerralla sopineet. Keskusteluiden avulla orientoimme asiakasta tulevaan vierailukäyntiin. Toisinaan asiakkaan kanssa sovittu toiminto peruuntui asiakkaan toiveesta tai haluttomuudesta, ja sovimme käynnin alussa uudelleen, mitä teemme. Jokaisen käynnin jälkeen kävimme muistisairaana kanssa läpi vierailukerran sisältöä ja kirjoitimme pääkohdat ylös

vierailukäynnistä sekä, mitä tulemme seuraavalla kerralla tekemään. Seuraavan vierailukäynnin ajankohdan sovimme yhdessä ja kirjoitimme tapaamisen muistisairaahan kalenteriin ylös.

Vierailukäyntien tavoitteena oli tarkastella asiakkaamme hyödyntämiä palveluita. Palveluohjauksen keinoin pyrimme hyödyntämään asiakkaan omia voimavaroja sekä taitoja toimintoja suunnitellessa. Mielekkään tekemisen parissa asiakas rentoutui ja kykeni hyödyntämään omia voimavarojaan. Keskusteluissa emme saaneet suoraa vastausta, mitä palveluita asiakas tällä hetkellä hyödyntää. Johdattelemalla keskusteluita aiheen äärelle saimme kokonaiskuvaa asiakkaan tilanteesta. Varmuutta asiasta ei kuitenkaan ollut, koska asiakas ei vastannut kysymyksiin suoraan, vaan suurin osa asioista jäi muistikavereiden tulkinnan varaan.

Vierailukäyntejä kertyi keskimäärin kymmenen ja niitä toteutettiin kerran viikossa noin kaksi tuntia kerrallaan. Kaikilla muistikavereilla käynnit keskeytyivät kolmannella viikolla yksikössä vallinneen vatsataudin vuoksi. Yhteistyötahon kanssa päätimme yhteisesti keskeyttää vierailut, kunnes vatsatauti on rauhoittunut. Tauko kesti kaksi viikkoa, minkä vuoksi kaikkia kymmentä vierailukäyntiä ei voitu toteuttaa.

3.3 Arviointi- ja kehittämispäivä

Muistikaveriprojektin neljännessä päätehtävässä järjestettiin arviointi- ja kehittämispäivä maanantaina 8.4.2019 klo 9.00 Centria-ammattikorkeakoululla. Arviointi- ja kehittämispäivä oli tarkoitus järjestää 11.4.2019, mutta ajankohtaa jouduttiin siirtämään aikataulullisten haasteiden vuoksi. Arviointi- ja kehittämispäivässä opiskelijat ja yhteistyökumppanit jakoivat kokemuksiaan Muistikaveritoiminnasta. Päivä alkoi yhteisellä keskustelulla, miten projekti onnistui, mitä muistikaverit tekivät asiakkaiden kanssa, palautteen jakamisella sekä projektin toimivuuden arvioinnilla. Seuraavaksi olemme koonneet yhteenvedon arviointi- ja kehittämispäivässä käydyissä keskusteluissa nousseista asioista. Arviointi- ja kehittämispäivän tavoitteena oli koota yhteen kokemukset Muistikaveritoiminnasta ja antaa palautetta yhteistyötahoille, miten toimintaa voisi jatkossa toteuttaa ja kehittää.

Arviointi- ja kehittämispäivän aluksi kävimme yhteistyökumppaneidemme kanssa vapaata keskustelua, jossa opiskelijat saivat jakaa ajatuksiaan muistikaveriprojektiin liittyen. Opiskelijat kertoivat yleisesti,

mitä tekivät asiakkaiden kanssa vierailupäivinä, mitä haasteita vierailupäivien aikana kohdattiin ja mitä tulevaisuudessa olisi hyvä ottaa huomioon, kun Muistikaveritoimintaa järjestetään. Useimmat opiskelijat kertoivat ulkoilleensa asiakkaiden kanssa. Muistisairaiden asiakkaiden kanssa oli keskusteltu paljon heidän mielenkiinnon kohteistaan, ja osa muistisairaista oli kertonut mielellään omasta historiastaan ja elämästään. Jotkut opiskelijoista olivat käyneet museoissa sekä teatterissa muistisairaiden kanssa. Jotkut muistikavereista kertoivat, että viettivät useat vierailukäynnit Kuusikummun yhteisissä tiloissa yhdessä muiden talon asukkaiden kanssa. Tämä oli ollut muistisairaana toive, jotta muutkin asukkaat saivat nauttia yhteisestä tekemisestä.

Asiakkaiden vapaaehtoisuus Muistikaveritoimintaan nousi esille keskusteluissa yhteisen arviointi- ja kehittämispäivän aikana. Vapaaehtoisuutta kyseenalaistettiin esimerkiksi siitä näkökulmasta, että oliko toimintaan osallistuminen ollut enemmän omaisen toive vai asiakkaan oma tahto. Nämä asiat olivat nousseet esille vierailukäyntien aikana muistikavereiden ja muistisairaiden välisissä keskusteluissa. Yhteistyökumppaneita haastettiin vastaamaan, millä perusteella asiakkaat oli valittu toimintaan ja oliko Muistikaveritoimintaan osallistuminen kaikkien kohdalla vapaaehtoista. Yhteistyökumppanimme olivat kartoittaneet yksikössään henkilökunnan kesken, ketkä olisivat mahdollisesti kykeneviä osallistumaan Muistikaveritoimintaa, ja sen jälkeen asiakkailta oli kysytty halua osallistua Muistikaveritoimintaan.

Vierailupäivien pituus ja vierailuvälit olivat yksi haaste Muistikaveritoiminnassa. Käynnit oli koettu joidenkin muistisairaiden osalta liian pitkiksi ja niitä oli liian usein. Toiminnan jatkoon kannalta on siis oleellista pohtia vierailuiden sijoittelua ja käyntien pituutta. Opiskelijoiden näkökulmasta haasteeksi koettiin yhteisen ajan löytäminen muistisairaiden kanssa. Esille nousi myös, että osa muistisairaista toivoi opiskelijoiden vierailevan ilta-aikaan, mikä oli käytännön syistä haastavaa opiskelijoille. Opiskelijoiden kokemuksista nousi esille, että Muistikaveriprojektin ajankohta toi haasteita vierailupäivien suunnitteluun. Ajankohta sijoittui kevättalvelle, mikä vaikeutti ulkoilua muistisairaiden kanssa.

Arviointi- ja kehittämispäivässä opiskelijat jaettiin kahteen pienempään ryhmään, jossa jokainen opiskelijapari sai kertoa tarkemmin vierailukäynneistään oman muistisairaana asiakkaan luona. Näissä keskusteluissa nousi esille muun muassa seuraavia asioita. Muistikaveritoimintaan osallistuneiden muistisairaudet olivat eri vaiheessa, minkä vuoksi osa muistikavereista olisi toivonut saavansa ennakkoon enemmän tietoa asiakkaistaan. Vierailupäivien suunnittelu koettiin haasteelliseksi tai suunnitelmat usein muuttuivat, kun muistisairas ei muistanut, mitä edellisellä kerralla oli sovittu. Osa

muistikavereista kertoi, että asiakkaan muistisairaus oli edennyt jo niin pitkälle, että jokaisen vierailukäynnin aluksi täytyi tutustuminen aloittaa alusta esittelemällä itsensä muistikaveriksi ja kertomalla vierailun tarkoituksesta. Tästä johtuen vierailukäynneistä ensimmäinen tunti kului uudelleen tutustumiseen ja luottamuksellisen suhteen rakentamiseen.

Kokemuksia jaettaessa nousi esille muistikavereiden haaste, että vierailuiden aikana oli vaikeaa rajata, mitä asiakkaan kanssa voi tehdä ja mikä kuuluu muistikaverin tehtäviin. Tähän haasteeseen vaikutti se, että osa muistisairaista luuli muistikavereita hoitajiksi ja odotti heidän tekevän samoja asioita kuin hoitajat. Osa muistikavereista kertoi muistisairaana puhuneen usein vierailukäyntien aikana lapsuudessa ja nuoruudessaan kokemistaan traumaista. Muistikaverit kokivat asian vaikeana eivätkä he olleet varmoja, miten tilanteessa olisi kuulunut toimia. Muistikaverit toivat esille, että asiasta olisi ollut hyvä tietää ennen vierailuja.

Yhteenvetona päivästä useat opiskelijat kertoivat muistikaveritoiminnan olleen positiivinen kokemus. Kaikilla opiskelijoilla ei ollut entuudestaan kokemusta muistisairaana kohtaamisesta, joten tämä kokemus koettiin hyvänä. Päivän päätteeksi keräsimme muilta opiskelijoilta muistisairaiden ja omaisten palautelomakkeet, joita hyödynsimme tässä opinnäytetyössämme.

4 MUISTIKAVERIPROJEKTIN KESKEISET TULOKSET

Tämän muistikaveriprojektin toiminnallisen osuuden kolmannessa päätehtävässä kerättiin palautteita muistikaveritoiminnassa mukana olevilta muistisairailta sekä heidän omaisiltaan. Palautelomakkeet tulivat yhteistyökumppaniltamme Muistiluotsilta (LIITE 1 ja 2). Muistikavereiden vastuulla oli kertoa palautteiden keräämisen tarkoituksesta muistisairaille ja heidän omaisilleen. Palautelomakkeet annettiin muistisairaille ja heidän omaisilleen täytettäväksi viimeisillä vierailukerroilla. Muistikaverit autoivat tarvittaessa palautteiden täyttämässä ja keräsivät palautteet viimeisellä vierailukerralla.

Asiakaspalautteiden keräämisen tavoitteena oli saada muistisairailta ja heidän omaisiltaan palautetta, jota käytetään toiminnan kehittämiseen. Muistiperheen jäsenille annettiin yhtäläiset mahdollisuudet antaa palautetta Muistikaveritoiminnasta osallisuus huomioiden. Monialaisen työn merkitys näkyi siinä, että kaikilla projektiin osallistuvilla oli yhteinen tavoite ja asiakkaiden etu oli ensisijaisessa asemassa muistikaveriprojektissa.

Jokaiseen muistiperheeseen jaettiin asiakkaan ja omaisen palautelomake, yhteensä 11 asiakkaan ja 11 omaisen lomaketta. Palautteissa asiakkailta ja heidän omaisiltaan kysyttiin heidän taustatietojaan. Palautteessa pyydettiin yleisarviointia muistikaveritoiminnasta sekä vierailuiden määrästä ja vierailuvälien pituudesta. Palautteessa kysyttiin kahdella avoimella kysymyksellä, mitä hyötyä Muistikaveritoiminnasta koettiin sekä miten kyselyyn vastanneet kehittäisivät toimintaa. Palautteen lopussa kysyttiin, osallistuisivatko kyselyyn vastanneet Muistikaveritoimintaan uudestaan.

Palautettuja asiakkaan lomakkeita saatiin yhdeksän. Vastaajista kaksi oli iältään 63–79-vuotiasta ja loput seitsemän olivat yli 80 vuotta. Vastaajista kaksi oli miestä ja seitsemän oli naisia. Yleisarvosana annettiin asteikolla 1–5, josta numero yksi on huono ja numero viisi on erittäin hyvä. Vastauksien keskiarvo oli 4,11. Muistikavereiden vierailukäyntien määrästä kysyttäessä vastausvaihtoehdot olivat: vähäinen, riittävä tai liian paljon. Jokainen vastaajista koki vierailuiden määrän riittäväksi. Muistikavereiden vierailuvälin pituudesta kysyttäessä vastausvaihtoehdot olivat: liian harvoin, sopiva tai liian usein. Jokainen vastaajista koki vierailuvälit sopiviksi.

Asiakkailta kysyttiin, mitä hyötyä he kokivat toiminnasta. Alla on asiakkaiden vastaukset kysymykseen:

Ainakin pääsi ulkona käymään

Ei muista että olisi jotain muisti toimintaa. Mutta oli mukavia tyttöjä käyny

Yleensä on mukava, kun ihmiset käy. Mielipiteet on otettu huomioon

Vaihtelua, ajatusten vaihtoa, iloisia tyttöjä

Hyvä tuulahdus ulkomaailmasta

Ikä ei merkitse, vaan sai olla ihan oma itsensä. Sai positiivisen mielen ja huomasi kuinka hyvää opetusta muistikaverit saavat

Omalle mielelle hyvä, ei ole tarttenut yksin olla, jutteluseuraa

Virkistävä käynti. Piristävää kun nuoria tulee käymään. Voisivat tulla milloin vain

Keskustelua ja muistitoimintaa

Asiakkailta pyydettiin kehittämisehdotuksia toimintaan. Alla on asiakkaiden vastaukset, jotka saatiin kysymykseen:

Saa tulla useammin käymään

Ei kehitettävää, mukavaa tällaisena jutteluseurana

Muistikavereita voisi olla enemmän

Ei riitä rahkeet

En osaa sanoa

Viimeiseksi asiakkailta kysyttiin, osallistuisivatko he uudelleen Muistikaveritoimintaan? Kaksi vastasi, että ei osallistuisi uudelleen ja seitsemän vastasi kyllä. Yksi vastaajista tarkensi vastausta, että ei heti osallistuisi, mutta esimerkiksi kerran vuodessa.

Palautettuja omaisten lomakkeita saatiin yhteensä viisi. Kaksi oli iältään 30–62-vuotiasta, kaksi 63–79-vuotiasta ja yksi yli 80 vuotta. Vastaajista naisia oli kolme ja miehiä kaksi. Muistikaveritoiminnan yleisarvosana oli keskiarvoltaan 3,75. Muistikavereiden vierailukäyntien määrästä kysyttäessä yhden mielestä määrä oli vähäistä ja kolmen mielestä riittävää. Yksi vastaajista koki vierailuvälin liian harvaksi ja kolmen mielestä se oli sopiva.

Omaisilta kysyttiin, miten he hyötyivät toiminnasta ja miten he kehittäisivät sitä. Alla on omaisten vastauksia kysymykseen.

Tulee vaihtelua päiviin ja saa jutella, helpottaa yksinäisyyttä.

Sain lisää rohkeutta tutustua ja keskustella

Muistikaverit voisivat esim. järjestää vanhojen laulujen tuokioita tai elokuvahetkiä, joissa katsottaisiin yhdessä esim. Yle Areenasta vanhoja sarjoja ja keskusteltaisiin niistä

Ei ole

Viimeisenä omaisilta kysyttiin, osallistuisivatko he uudelleen Muistikaveritoimintaan. Kolme vastasi kyllä osallistuisi ja kahdelta ei saatu vastausta kysymykseen. Palautteiden pohjalta voimme todeta, että muistisairaat ja heidän omaisensa ovat olleet tyytyväisiä toimintaan. Pääsääntöisesti muistisairaat ja heidän omaisensa kokivat vierailuvälit ja kestot sopiviksi. Palautteista käy ilmi, että muistisairaat kaipaavat sosiaalisia kontakteja elämäänsä. Suoria kehittämissuhteita palautteiden pohjalta emme saaneet muistisairaiden osalta. Omaisten antamien palautteiden pohjalta nousi ajatus toiminnan kehittämiseksi niin, että asiakkaat ja muistikaverit kokoontuisivat välillä pienissä ryhmissä. Ryhmiä varten asiakkaat saivat toivoa mielekästä yhteistä tekemistä. Jos muistisairailta ja muistikavereilla on yhteisiä kiinnostuksen kohteita, he voisivat niiden pohjalta suunnitella yhteistä tekemistä.

Palautteista kävi ilmi, että muistisairaista ja omaisista suurin osa osallistuisi uudestaan muistikaveritoimintaan. Tästä voimme tehdä johtopäätöksen, että toiminta oli mielekästä ja tarpeellista. Asiakkaat toivat vastauksissa esille, että toiminta voisi onnistua paremmin eri vuodenaikana, koska silloin voisi ulkoilla enemmän, mikä oli toivottua yhteistä toimintaa muistikavereiden kanssa. Yhtenä kehitettävänä asiana nousi esille asiakkaiden palautteita lukiessa, että muistisairaat eivät välttämättä muista, ketä muistikaverit ovat. Muistikavereiden tehtävänä olisi tehdä itsestään pienet esittelylaput muistisairaalle kotiin, jota asiakas voisi katsoa ja palauttaa muistikaverit mieleen tarvittaessa. Muistikaverit kirjasivat yhdessä asiakkaan kanssa kunkin vierailukerran päätteeksi tapahtumat ylös. Hyvä käytäntö voisi olla, että nämä samat asiat jätettäisiin myös muistisairaalle nähtäville, josta hän voisi lukea ne ja palauttaa mieleen tarvittaessa.

Yhteistyö toimijoiden välillä oli sujuvaa. Tieto kulki toimijoiden välillä hyvin, kun yhteistyön alussa sovittiin, kehen voidaan olla yhteydessä ongelmien ilmaantuessa. Centria-ammattikorkeakoulun vastaavat opettajat olivat vastuussa opintoihin ja vierailukäynteihin liittyviin kysymyksiin. Kuusikummun edustajat vastasivat asiakkaisiin liittyviin asioihin ja Muistiluotsin edustaja yleisistä kysymyksistä toimintaan liittyen. Arviointi- ja kehittämispäivän jälkeen muistikaverit tekivät lyhyen dokumentaation oman asiakkaan luona tehdyistä vierailukäynneistä. Opettaja kokosi dokumentit yhteen

ja toimitti ne Kuusikummun edustajille. Yhteistyökumppanit lisäsivät dokumentit asiakkaiden asiakastietojärjestelmään.

5 MUISTIKAVERIPROJEKTIN ARVIOINTI

Tässä luvussa arvioidaan Muistikaveriprojektin eri vaiheiden toteutumista.

5.1 Suunnitelman arviointi

Opinnäytetyöprosessimme alkoi suunnitelman laatimisella. Ennen suunnitelman teon aloittamista opinnäytetyömme muoto muuttui useaan kertaan, mikä aiheutti meille hämmennystä. Kun lopulta päädyimme projektimuotoiseen toteutukseen, ajatus selkeni siitä, millaiseen muotoon työmme tulisi kehittymään. Ajatuksena oli tehdä projektisuunnitelma valmiiksi kesän 2019 aikana, mutta erilaisten päällekkäisyyksien myötä työ jäi kesken. Projektisuunnitelman teko koettiin haastavaksi, mikä viivästytti sen työstämistä. Projektisuunnitelmaan laatimamme aikataulu ei toteutunut, mutta se ei vaikuttanut muun projektin kulkuun. Koimme, että projektisuunnitelman muotoutuminen kuormitti ja vei aikaa opinnäytetyöraportin kirjoittamiselta. Projektisuunnitelman tekeminen opinnäytetyön käytännön osuuden jälkeen toi omat haasteensa sen työstämiseen.

5.2 Toteutuksen arviointi

Suunnitelmassa avasimme opinnäytetyömme päätehtävät. Aloituspalaveri/koulutuspäivä toteutui sovitusti, ja päivän aikana ehdittiin käydä hyvin läpi päivälle asetetut tavoitteet. Päivään pääsivät osallistumaan kaikki, jotka siihen oli kutsuttu. Koulutuspäivän tavoitteen toteutumista on hiukan haastava arvioida, sillä emme voi vastata muiden muistikavereiden puolesta, kokivatko he saaneensa riittävästi ohjeita muistisairaahan kohtaamiseen. Niiden keskusteluiden pohjalta, joita kävimme yhteisessä arviointipäivässä, voimme todeta, että tiettyihin asioihin osa muistikavereista olisi kaivannut lisää tietoa. Esille nousi yksittäisiä tilanteita, jotka muistikaverit kokivat haasteellisiksi kohdatessaan muistisairaita. Niihin olisi ollut ennalta haastavaa varautua, joten yksittäisiä tilanteita ei pystytty ennakoimaan. Näitä tilanteita varten muistikavereita pyydettiin ottamaan yhteyttä omaan opettajaan tai yhteistyökumppaneihin, jolloin haasteelliset tilanteet voitiin käsitellä heti, eikä tarvinnut odottaa kehittämis- ja arviointipäivään. Oma kokemus arvioiden koulutuspäivän tavoite täyttyi ja koimme saaneemme riittävästi ohjeita muistisairaahan kohtaamiseen.

Vierailukertojen määrä oli määritelty ennalta jokaiselle muistikaveriparille. Vierailupäivien toteutuminen määrällisesti jäi suurelta osin vajaaksi siitä, mitä suunnitelmaan oli kirjattu. Vierailupäivien sisältöjä ei suunniteltu etukäteen, vaan suunnitelmat tehtiin vasta asiakkaan kanssa.

yhdessä. Suurin osa muistikavereista ei ehtinyt toteuttaa vierailuja niin montaa, kuin oli määritelty. Vierailuiden keskeytyksiin oli useita syitä, mutta suurimpana aiheuttajana oli yksikössä levinnyt vatsatauti, jonka vuoksi vierailuita jouduttiin perumaan. Vierailupäivien aikana opiskelijoiden tavoitteena oli tarkastella asiakkaan käyttämiä palveluita. Tavoitteen toteutuminen riippui suurelta osin siitä, kuinka aktiivisia muistikaverit olivat sekä muistisairaana muistista. Kun selvitimme meidän muistisairaamme hyödyntämiä palveluita, emme aina saaneet vastausta tai vastaukset olivat ristiriitaisia.

Asiakaspalautelomakkeet saimme yhteistyötaholtamme Muistiluotsilta, joten niiden sisältöön emme päässeet vaikuttamaan. Asiakaspalautelomakkeet eivät palvelleet meitä parhaalla mahdollisella tavalla. Oma näkemyksemme lomakkeisiin olisi ollut erilainen. Lomakkeet olivat samanlaiset asiakkaille sekä omaisille. Palautteita läpi käydessämme totesimme, että olisimme kaivanneet kohdennettuja kysymyksiä omaisille ja asiakkaille. Etenkin omaisten palautteista kävi ilmi, että vastaajat eivät olleet ymmärtäneet kaikkia kysymyksiä, mikä näkyy vastauksissa. Asiakaspalautelomakkeiden täyttämisen ohjeistamiseen olisi ollut hyvä panostaa enemmän ja antaa myös omaisille riittävä ohjeistus tai olla tarvittaessa tukena täyttämässä. Koimme, että lomakkeissa oli turhaa tietoa opinnäytetyötämme ajatellen, mikä ei vastannut meidän tarpeisiimme.

Asiakaspalautteiden keräämisen tavoite toteutui siltä osin hyvin, että saatuja palautteita saatiin odotettu määrä. Suurin osa asiakkaista oli täyttänyt palautteen. Ne käytiin läpi ja niitä hyödynnetään toiminnan kehittämiseen. Kuten jo aikaisemmin mainitsimme, osa palautteiden kysymyksistä oli ymmärretty väärin omaisten osalta. Tästä johtuen kaikista vastauksista ei saatu täysin todellista kuvaa.

5.3 Koko projektin arviointi

Aikataulullisen tavoitteen opinnäytetyöllemme olimme laatineet projektisuunnitelmaan, jonka mukaan olisimme palauttaneet projektisuunnitelman syksyllä 2019 ja valmiin opinnäytetyön keväällä 2020. Interventioiden osalta aikataulu toteutui suunnitelman mukaisesti. Päällekkäisten opintojen ja töiden vuoksi projektisuunnitelman teko viivästy, minkä myötä myös opinnäytetyön kirjoittaminen siirtyi kesälle 2020.

Opinnäytetyömme riskejä olimme kirjanneet projektisuunnitelmaamme. Mahdollisiin riskeihin olimme kirjanneet opiskelijan tai muistisairaana sairastumisen. Vierailuiden aikana senioriasumisen

yksikössä levisi virus, jonka vuoksi kaikkien muistikavereiden vierailut jouduttiin keskeyttämään. Projektia ei voitu pitkittää kuitenkaan niin paljon, että kaikki vierailut olisi voitu toteuttaa. Näin ollen suurimmalla osalla vierailukäyntejä kertyi vähemmän kuin oli suunniteltu. Tällaisen akuutin tilanteen varalle ei ollut valmistauduttu, mutta yhteistyö oli joustavaa yhteistyökumppaneidemme kesken, joten asiaa ei koettu ongelmaksi.

Yhdeksi riskiksi olimme kirjanneet projektisuunnitelmaamme, että muistisairas ei halua osallistua toimintaan. Arviointi- ja kehittämispäivässä tuli esille, että eräs muistisairas oli ensimmäisten vierailukäyntien aikana ilmoittanut, että ei halua jatkaa Muistikaveritoiminnassa mukana, sillä kokee sen liian raskaaksi. Yhteistyökumppanimme olivat joustavia tässä asiassa ja muistikavereille löytyi uusi muistiasiakas, jonka luona he tekivät loput vierailukäynnit.

Arviointi- ja kehittämispäivässä tuli esille myös kolmannen riskin toteutuminen, josta muistikaverit olivat omatoimisesti selvinneet. Riskiksi olimme kirjanneet, että muistikaverit ja muistisairas eivät löydä yhteistä aikaa vierailukäynneille. Muistikaverit olivat kokeneet, että muistisairaalla on muuta ohjelmaa ja toimintaa niin paljon, että yhteistä aikaa oli vaikea löytää, ottaen huomioon myös muistikavereiden omat harrastukset ja yksityiselämän. Muistikaverit kokivat haastavaksi, että muistisairas toivoi vierailuja usein ilta-aikaan ja vain tietyille päiville.

Oma motivaatio opinnäytetyöprojektissa on vaihdellut. Olemme tehneet opinnäytetyötä molempien ollessa samaan aikaan töissä. Myös muita isoja elämänmuutoksia on ollut meneillään samaan aikaan, joten opinnäytetyön tekeminen on jäänyt joissakin kohdin toissijaiseksi asiaksi. Hetkittäin työstä on innostunut ja on jaksanut tehdä työtä eteenpäin hyvällä vauhdilla. Yhdessä sovitusti on jouduttu pitämään kuormittavina hetkinä taukoja työstä.

Kun motivaatio on ollut välillä heikko, on se vaikuttanut työn etenemiseen. Projektin toiminnallisen osuuden koemme onnistuneen hyvin. Saatujen palautteiden pohjalta voimme huomata, että projekti on ollut tarpeellinen. Kirjallinen osuus koettiin osittain haastavaksi oikean teoreettisen viitekehyksen löytämisen suhteen. Työnjako projektissa meillä on ollut selkeä, mutta kuormittavien tilanteiden vuoksi aikataulut eivät ole toteutuneet suunnitellulla tavalla. Toisena hetkenä toisella on ollut enemmän aikaa ja voimavaroja tehdä työtä ja toisena taas toisinpäin.

Projektisuunnitelmassa arvioimme, että työtunteja projektiin tulee menemään yhteensä 800. Työaika oli realistinen, kun otetaan huomioon työn suunnittelu, toteutus ja arviointi. Tuntihinnan olimme määritelleet nykyisten palkkojemme keskiarvon mukaisesti 14,41 €/h. Matkakulut laskimme vuoden 2019 kilometrikorvausten mukaisesti 0,43 €/km. Interventiomateriaalit saimme yhteistyökumppaneiltamme, joten ylimääräisiä materiaalikuluja, kuten tulostus- tai muita kuluja ei muodostunut. Omia rahoja käytimme 10 € muistikaverin syntymäpäiväjuhlien tarjoiluun, joka oli ainoa muutos budjetissa. Suunniteltu budjetti oli –11 550,36 €, joka nousi 10 eurolla tarjoilutarvikkeiden vuoksi. Lopullinen budjetti oli –11 560,36 €. (TAULUKKO 1.)

TAULUKKO 1. Projektibudjetti

Palkat	–11 528 €
Matkat	–22,36 €
Interventiomateriaalit	0 €
Tarjoilut	–10 €
Tulos	–11 560,36 €

6 POHDINTA

Muistikaveriprojektissa olemme sosiaalian ammattikorkeakoulutuksen kompetenssien (2016) eettisen osaamisen mukaisesti suunnitelleet ja toteuttaneet toimintaa muistisairaille ihmisille. Olemme Muistikaveriprojektin myötä asettuneet yhteiskunnalliselta asemaltaan haavoittuvassa asemassa olevan ryhmän puolelle ottamalla heidät mukaan toimintaan ja kehittämään sitä antamalla heille mahdollisuuden osallisuutta edistään kertoa mielipiteensä. Eettisyys Muistikaveriprojektin aikana on noussut tärkeään rooliin, kun olemme menneet ihmisten koteihin vierailemaan. Jokaisen muistikaverin vastuulla on ollut kunnioittaa muistisairaana kotia ja tämän omaisuutta siellä. Eettisyyteen voi liittää vaitiolovelvollisuuden, jonka olemme ottaneet huomioon ja jota kunnioitimme muistisairaiden ihmisten luona vieraillessamme sekä myös sen jälkeen.

Asiakastyön kompetenssissa tämän Muistikaveriprojektin aikana olemme saaneet kehittyä runsaasti (Sosiaalialan ammattikorkeakoulutuksen kompetenssit 2016). Luottamuksellisen suhteen luominen muistisairaaseen asiakkaaseen täytyi luoda yhä uudestaan, sillä asiakkaiden muisti oli heikko. Tässä olemme saaneet haastaa itseämme siitä näkökulmasta, että itse olemme tienneet, minne olemme menneet, mutta asiakkaalle olimme joka kerta tuntemattomia ihmisiä. Uuden luottamuksellisen suhteen rakentamiseen tuli joka vierailukerralla käyttää aikaa, joka vaatii asiakastyön osaamista. Asiakkaan palveluiden tarvetta tuli myös arvioida muistikaveriprojektin aikana palveluohjauksen näkökulmasta. Palvelujärjestelmäosaaminen vahvistui muistikaveriprojektin myötä. Asiakkaiden palveluiden kartoittaminen ja tutustuminen niihin toi lisää osaamista palvelujärjestelmää kohtaan. Projektin aikana monialainen yhteistyöosaaminen kehittyi, sillä yhteistyötä tehtiin eri ammattikuntien kesken muistikaveriprojektin aikana.

Osallisuuden ja osallistumisen mahdollisuuksia lisättiin asiakkaille muistikaveriprojektissa. Tässä kriittisen ja osallistavan yhteiskuntaosaamisen sosiaalialan ammattikorkeakoulutuksen kompetenssissa (2016) harjaannuimme mielestämme myös, sillä osallisuus käsitteenä oli vielä hiukan etäinen. Osallisuuden merkitys konkretisoitui projektin myötä. Osallisuuden ja osallistumisen erot tulivat selväksi ja koemme, että projektissa molemmat toteutuivat. Osallisuuden näkökulmasta pystyimme antamaan asiakkaille ja heidän omaisilleen hyvän mahdollisuuden vaikuttaa muistikaveritoimintaan. Muistisairaajat ihmiset olivat tasavertaisessa asemassa muistikavereiden kanssa ja heille annettiin mahdollisuus osallistumiseen. Vierailukäyntien keskeinen asia oli kuunnella ja kunnioittaa muistisairaana toiveita ja mennä hänen ehdoillaan.

Tutkimuksellisen kehittämis- ja innovaatio-osaamisen kompetenssi koskettaa koko opinnäytetyöprosessia, jossa koemme kehittyneemme (Sosiaalialan ammattikorkeakoulutuksen kompetenssit 2016). Muistikaveriprojektissa olemme toimineet eettisten periaatteiden mukaan ottaen asiakkaat mukaan kehittämistyöhön toiminnan suunnittelun ja palautteiden keräämisen kautta. Olemme yhteistyökumppaneiden kanssa yhdessä keskustellen ja miettien toteuttaneet projektia. Muistikaveriprojektin aikana on toteutettu arviointia sen eri vaiheissa. Arvioinnin lisäksi työyhteisö, johtamis- ja yrittäjyysosaamisen kompetenssista esille voi nostaa monialaisen tiimin kanssa työskentelyn (Sosiaalialan ammattikorkeakoulutuksen kompetenssit 2016). Muistikaveriprojektissa oli mukana eri ammattikunnan edustajia sekä eri hallinnonalojen edustajia. Näin ollen monialaista yhteistyötä tehtiin muistisairaiden ihmisten etua ajatellen. Keskustelu muiden toimijoiden kanssa on ollut avointa ja vuorovaikutteista.

Opinnäytetyöprosessi on ollut monivaiheinen ja opettavainen. Opinnäytetyön kirjoittamisessa haastavaksi olemme kokeneet oikean teoreettisen viitekehyksen löytämisen. Toisinaan on ollut haasteellista rajata, mikä on oleellista tietoa työtämme varten. Työ on opettanut meitä ja olemme kasvaneet ammatillisesti projektin myötä. Olemme oppineet monialaisesta yhteistyöstä ja osallisuudesta. Palautteista saimme positiivisen kuvan Muistikaveritoiminnasta, ja se antoi viitteitä siitä, että toimintaa kannattaa myös jatkossa toteuttaa.

LÄHTEET

- Ahonen, L. 2016. Ikäihmisten arjen ja palvelujen parantamiseksi 2014–2016. SenioriKaste. Loppuraportti.
 Saatavissa: http://www.sosiaalikallega.fi/hankkeet/seniorikaste/seniorikaste_loppuraportti_kokokokonaisuus. Viitattu 27.7.2020.
- Arkimaa, P. 2018. Monialainen yhteistyö. Työntekijöiden kokemuksia lastenpsykiatrian intensiivisen avohoitomallin toteutumisesta yhteistyössä lastensuojelun kanssa 2015–2017 Jyväskylän ammattikorkeakoulu. Sosiaali- ja terveysalan ylempi AMK tutkinto-ohjelma. Opinnäytetyö.
 Saatavissa:
https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/143886/Arkimaa_Paula%20.pdf?sequence=1. Viitattu 20.5.2020.
- Helminen, J. 2017 Asiakkaan moniammatillinen ohjaus sosiaali- ja terveydenhuollossa. 2017. Keuruu: Otavan kirjapaino Oy.
- Helander, J. & Pukkila, P. 2016. Miten monialainen yhteistyö rakentuu?
 HAMK Unlimited Professional. Saatavissa:
<https://unlimited.hamk.fi/ammattillinen-osaaminen-ja-opetus/miten-monialainen-yhteistyo-rakentuu/#.Xxk1OZ4zaUk>. Viitattu 27.7.2020.
- Kailio, A-L. 2014. Kotona asuvien ikäihmisten osallisuus hyvinvointipalveluiden suunnittelussa. Itä-Suomen yliopisto, Yhteiskunta- ja kauppatieteiden tiedekunta. Pro gradu -tutkielma. Saatavissa:
https://epublications.uef.fi/pub/urn_nbn_fi_uef-20140535/urn_nbn_fi_uef-20140535.pdf. Viitattu 29.4.2020.
- Lääperi, R. 2013. Asiakastyytyväisyyskysely, arviointi ja osallisuus. Teoksessa T. Era (toim.) Osallisuus oikeutta vai pakkoa. Jyväskylän ammattikorkeakoulun julkaisuja -sarja. 89–103. Saatavissa:
https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/64153/JAMKJULKAISUJA1562013_web.pdf?sequence=1&isAllowed=y. Viitattu 13.7.2020.
- Mäkelä, M., Niemelä, K., Noro, A. & Vähäkangas, P. 2017. Ikäihmisen palvelutarve ja palveluihin ohjautuminen. RAI-tunnuslukuja hyödyntäen. Terveiden ja hyvinvoinnin laitos. Raportti 13/2017. Saatavissa: https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/135810/URN_ISBN_978-952-302-981-1.pdf?sequence=1. Viitattu 24.9.2020.
- Perälä, M-L., Hietanen-Peltola, M., Halme, N., Kanste, O., Pelkonen M., Peltonen, H., Huurre, T., Pihkala, J & Heiliö, P-L. 2015. Monialainen opiskeluhoito ja sen johtaminen. Tampere: Terveiden ja hyvinvoinnin laitos THL Saatavissa:
https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/126938/Monialainen_opiskeluhoito_Opas36.pdf?sequence=1&isAllowed=y. Viitattu 16.6.2020.
- Raivio, H. 2018. Enemmän sosiaalista toimintakykyä, lisää osallisuutta! Yhteiskehittäen vaikuttavampaa sosiaalista kuntoutusta. Sosiaalisen kuntoutuksen kehittämishankkeen (SOSKU) 2015–2018 loppuraportti. Työpaperi 7/2018 Saatavissa:

http://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/136144/URN_ISBN_978-952-343-070-9.pdf?sequence=1&isAllowed=y. Viitattu 15.5.2020.

Sosiaalihuoltolaki. 30.12.2014/1301. Saatavissa: <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2014/20141301>. Viitattu 27.7.2020.

Sydänmetsä, P. 2019. Ikääntyneen sosiaalisen toimintakyvyn edistäminen senioriasumisessa. Centria-ammattikorkeakoulu. Ylempi AMK. Opinnäytetyö.
Saatavissa: https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/171583/Sydanmetsa_Piia.pdf?sequence=2&isAllowed=y. Viitattu 24.7.2020.

Terveiden ja hyvinvoinnin laitos. Osallisuuden osa-alueet ja osallisuuden edistämisen periaatteet. 2020. Saatavissa: <https://thl.fi/fi/web/hyvinvoinnin-ja-terveyden-edistamisen-johtaminen/osallisuuden-edistaminen/heikoimmassa-asemassa-olevien-osallisuus/osallisuuden-osa-alueet-ja-osallisuuden-edistamisen-periaatteet>. Viitattu: 25.7.2020.

Tuulensalo H., Kumpulainen K.& Kekkonen M. 2017. Monitoimijainen arviointi. THL. Työpäpaperi 26/2017.
http://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/134652/TY%C3%962017_26_Ty%C3%B6pajaprosessit_1.6.17_web.pdf?sequence=3. Viitattu 24.7.2020.

Sosiaalialan ammattikorkeakoulutuksen kompetenssit. 2016. Saatavissa:
https://www.tamk.fi/documents/10181/809882/SOAMK+KOMPETENSSIT_2016.pdf/a42b7145-638f-4779-84da-e38671ab405a. Viitattu 15.8.2020.

Sosiaali- ja terveysministeriö ja Kuntaliitto. 2017. Laatusuositus hyvän ikääntymisen turvaamiseksi ja palvelujen parantamiseksi 2017–2019. Julkaisuja 2017:6.
http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/80132/06_2017_Laatusuositusjulkaisu_fi_kansilla.pdf?sequence=1&isAllowed=y. Viitattu 20.9.2020.

Suomen palveluohjausyhdistys SPO ry. Mihin palveluohjausta tarvitaan?
Saatavissa: <https://www.palveluohjaus.fi/mita-palveluohjaus-on/>. Viitattu 20.9.2020.

OHJE: Täytä tämä lomake ja anna se opiskelijalle suljetussa kirjekuoressa. Opiskelija toimittaa kirjekuoren Muistiluotsille. Keski-Pohjanmaan Muistiluotsi käsittelee palautteen luottamuksellisesti.

ASIAKKAAN PALAUTE MUISTIKAVERITOIMINNASTA

1. Taustatiedot

Olen	Mies	Nainen
18-29 -vuotias		
30-62 -vuotias		
63-79 -vuotias		
Yli 80 -vuotias		

2. Minkä yleisarvosanan annatte Muistikaveritoiminnasta asteikolla 1-5?

(alleiviivaa sopiva vaihtoehto)

1 huono 2 välttävä 3 tyydyttävä 4 hyvä 5 erittäin hyvä

3. Muistikavereiden vierailut luonanne

Oliko Muistikaverikäyntien määrä mielestänne (rastita sopiva vaihtoehto):

vähäinen riittävä liian paljon

Oliko Muistikaverien vierailuväli mielestänne (rastita sopiva vaihtoehto)

liian harvoin sopiva liian usein

4. Minkälaista hyötyä koet toiminnasta olleen Sinulle?

5. Miten kehittäisitte toimintaa?

6. Osallistuisitteko uudelleen mukaan Muistikaveritoimintaan? (ympyröi sopiva vaihtoehto)

KYLLÄ EN

OHJE: Täytä tämä lomake ja anna se opiskelijalle suljetussa kirjekuoressa. Opiskelija toimittaa kirjekuoren Muistiluotsille. Keski-Pohjanmaan Muistiluotsi käsittelee palautteen luottamuksellisesti.

OMAISEN ASIAKASPALAUTE MUISTIKAVERTOIMINNASTA

(myös eri taloudessa asuva omainen voi täyttää palautteen)

1. Taustatiedot

Olen	Mies	Nainen
18-29 -vuotias		
30-62 -vuotias		
63-79 -vuotias		
Yli 80 -vuotias		

2. Minkä yleisarvosanan annatte Muistikaveritoiminnasta asteikolla 1-5?

(alleviivaa sopiva vaihtoehto)

1 huono 2 välttävä 3 tyydyttävä 4 hyvä 5 erittäin hyvä

3. Muistikavereiden vierailut

Oliko Muistikaverikäyntien määrä mielestänne (rastita sopiva vaihtoehto):

vähäinen riittävä liian paljon

Oliko Muistikaverien vierailuväli mielestänne (rastita sopiva vaihtoehto)

liian harvoin sopiva liian usein

4. Minkälaista hyötyä toiminnasta on ollut?

5. Miten kehittäisitte toimintaa?

6. Osallistuisitteko uudelleen mukaan Muistikaveritoimintaan? (ympyröi sopiva vaihtoehto)

KYLLÄ EN

MUISTIKAVERI-KOULUTUS

Centria, Talonpojankatu 2, Kokkola

Keskiviikko 16.1.2019

- 8-8.45 Muistikaveritoiminta
Kati Göös, muistiasiantuntija/vapaaehtoistoiminnan koordinaattori
Keski-Pohjanmaan Muistiluotsi
- 8.45-9.45 Muistipotilaan hoitopolku Keski-Pohjanmaalla
Muistisairaus ja toimintakyky
Pauliina Rautio, muistikoordinaattori, Soite
- 9.45-10.15 Tauko
- 10.15-11.00 Muistisairaahan kohtaaminen – Eväitä Muistikaverille
Muistikaverikäsikirja
Kati Göös, Muistiasiantuntija/vapaaehtoistoiminnan koordinaattori
- 11.00-12.00 Muistiperheiden yhteystiedot opiskelijoille
Pauliina Rautio, muistikoordinaattori
Kirsi Hyyppä, palveluesimies

Toisena ajankohtana:

- Opiskelijoiden ohjaus: Anne Jaakonaho, lehtori, Centria
 - Poissaolojen korvaus
 - Mitä tehdään, ellei perhettä/asukasta tavoiteta
- Ohjeistusta ensiaputilanteiden varalle
- Juridisia seikkoja (mm. kuljettaminen, rahankäyttö)
 - Miten suhtautua ja vastata, jos asiakas pyytää kohtuuttomia

Torstai 11.4 klo 13 arviointi – ja kehittämispäivä

Vierailupäivä

Vierailupäivän suunnittelu muistisairaam kanssa. (Suunnitellaan yhdessä edellisellä kerralla):

Vierailupäivän lopussa varataan vierailupäivän läpi käymiseen noin puoli tuntia aikaa ja kirjoitetaan pääasiat vierailukäynnistä ylös muistisairaam kanssa. Sovitaan seuraava vierailupäivä ja kirjoitetaan se ylös muistisairaam kalenteriin tai muuhun vastaavaan.

Vierailupäivinä muistikaverit toimivat muistisairaam ehdoilla. Ensimmäisellä vierailukäynnillä tutustutaan ja selvitetään muistisairaam mielenkiinnon kohteita ja harrastuksia. Näiden avulla voidaan ehdottaa tulevilla kerroilla muistisairaalle hänen mielekäästä tekemistään, jos tuntuu, että muistisairas ei itse tuo ideoita esille. Näin ollen muistikaverit voivat antaa ehdotuksia muistisairaalle vierailupäivän kulusta.

Keski-Pohjanmaa

TIEDOTE MUISTIKAVERITOIMINTAAN OSALLISTUVALLE (ensimmäisellä vierailukerralla annetaan muistiperheelle)

Mitä voimme tehdä:

- käydä yhdessä ruokakaupassa, vaatekaupassa, ostoksilla
- käydä näyttelyissä, kahvilla kahvilassa
- ulkoilla
- katsella valokuvia
- lukea lehteä
- avustaa ruuanlaitossa, leipoa yhdessä
- siivota yhdessä, käydä pesutuvassa, olla apuna, tukena

Seuraavat asiat eivät ole muistikaveria tehtäviä:

- Siivota, käydä kaupassa tai pestä pyykkiä yksin
- kuljettaa autolla ja olla matkustajana
- käsitellä rahaa
- hoitaa pankkiasioita
- hoidolliset tehtävät tai hoitotoimenpiteet

OPISKELIJALLE OHJEEKSI

Muistikaverina toimiessanne teidän on tarkoitus olla kaverina ja apuna, mutta ei korvata kotihoitoa.

Esimerkkejä:

- käydä yhdessä ruokakaupassa, vaatekaupassa, ostoksilla
- käydä näyttelyissä, kahvilla kahvilassa
- ulkoilla
- katsella valokuvia
- lukea lehteä
- avustaa ruuanlaitossa, leipoa yhdessä
- siivota yhdessä, käydä pesutuvassa, olla apuna, tukena

Seuraavat asiat eivät ole muistikaveria tehtäviä:

- Siivota, käydä kaupassa tai pestä pyykkiä yksin
- kuljettaa autolla ja olla matkustajana
- käsitellä rahaa
- hoitaa pankkiasioita
- hoidolliset tehtävät tai hoitotoimenpiteet

Muuta:

Kunnioita yksityisyyttä

- Muistikaveritoiminnan aikana saatu kaikki tieto on luottamuksellista koko toiminnan ajan ja sen jälkeen. Muista, että olet allekirjoittanut vaitiolosopimuksen. Valokuvaaminen tai muu taltionti ei ole sallittua

Varista, eikä ist sairas henkilö on turvassa, ikä ei et häntä kotoa tavoita

Et änjätä muistisairasta henkilöä yksin, ikä ei änsuostaa sen kanssa.

Keski-Pohjanmaa

AMMATTIKORKEAKOULU

Keski-Pohjanmaan sosiaali- ja terveyspalveluyhtymä

MUISTIKAVERITOIMINTA

Muistikaveritoiminnalla tuetaan muistisairaahan ihmisen voimavaroja ja toimintakykyä sekä mahdollisuutta elää oman näköistä elämää sairaudesta huolimatta. Muistikaverit toimivat muistisairaahan ihmisen ehdoilla, ja tekevät yhdessä jotain muistisairaalle mielekästä hänen toiveitaan ja ajatuksiaan kuunnellen ja kunnioittaen. Muistikaverit toimivat eettisten toimintaperiaatteiden pohjalta.

Muistikaveritoiminta toteutetaan osana Centria-ammattikorkeakoulun sosionomiopintoja. Muistikaveritoimintaan kuuluu koulutuspäivä, vierailupäivät sekä arviointi- ja kehittämispäivä.

Keski-Pohjanmaan Muistiluotsin Muistikaveritoimintaa toteutetaan oppilaitosyhteistyönä, jolloin yhteistyötahoina toimivat: Keski-Pohjanmaan Muistiluotsi, Soite/Keski-Pohjanmaan sosiaali- ja terveystyöntekijäyhtymä ja Centria-ammattikorkeakoulu.

Keski-Pohjanmaan Muistiluotsi vastaa kokonaisuudesta, Soite vastaa omista asiakkaistaan (muistiperheet) ja Centria-ammattikorkeakoulu opiskelijoista sekä opintoihin liittyvistä asioista.

